

La plaga dels eufemismes en el llenguatge neoliberal

PERE POLO,
president de
l'ONGD
«Ensenyants
Solidaris»

Fa uns quants dies vaig poder llegir a la premsa que en un Seminari de Llengua i Periodisme, els experts denunciaven la manipulació del llenguatge en temps de crisi i es posaven en contra dels eufemismes d'Estat. Això em va fer pensar que quan preparava un document per a la meua participació en uns seminaris del Brasil, vaig anar recopilant diferents eufemismes del llenguatge neoliberal, els quals mitjançant els mitjans de comunicació, principalment de la TV, asseguren que les mentides ocupin els espais domèstics i les nostres ments. Aquí en teniu uns quants.

Una de les estratègies neoliberals és la de culpar tothom i per això ens diuen: «les reformes

són doloroses», «s'han de fer sacrificis», «en temps de crisi s'ha d'entendre que es necessita una moderació salarial». Ja que la paraula retallades no els agrada, parlen de «devaluació competitiva dels salaris», i per afirmar que s'ha enfonsat l'economia, empren l'expressió «severa desacceleració».

A la pujada de l'IRPF li diuen «recàrrec temporal de solidaritat»; a l'augment de les desigualtats, «desafortunat creixement econòmic de les desigualtats», «creixement econòmic negatiu» o «impacte asimètric de la crisi»; si es redueixen més drets laborals, «mesures d'estalvi»; a les retallades i ERO, «ajusts» i als acomiadaments, «concurs de creditors» o «mesures per a augmentar la flexibilitat».

Haver de pagar a salut, «els malalts han de posar més de la seva part», «han de col·laborar amb el copagament». Aquest no es duu a terme amb

intencions recaptatòries, sinó per a «racionalitzar la demanda». Els que no estan d'acord amb les polítiques neoliberals són «antisistema» o «antisocials». Posar diners públics als bancs privats, «sanejar-los», «recapitalitzar-los», «injectar-los liquiditat» i per a explicar els deutes econòmics dels bancs, «comptabilitat creativa» o «canvis de criteris comptables».

Quan menteixen diuen que «fan estimacions equivocades de la veritat» o asseguren que fan «serveis públics gratuïts» quan els pagam en forma de contribucions. Utilitzam els eufemismes per a suavitzar la realitat y així parlen de «danys col·laterals» per a amagar que s'ha matat a civils o «pacificació d'un país» quan se l'està bombardejant.

Per a tenir clar el llenguatge neoliberal els recoman «No nos lo creemos» de Clara Valverde i contemplem la realitat duna altra manera.